

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ทักษะของแรงงานไทยในจังหวัดลำปางต่อการไปทำงาน
ต่างประเทศ

ชื่อผู้เขียน อมรศักดิ์ วงศ์ปราชญ์

รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศิริพงษ์ ลดาวัลย์ ณ อยุธยา	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ สมศักดิ์ เกียวกิ่งแก้ว	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. มล. พันธุ์สุรย์ ลดาวัลย์	กรรมการ

บทคัดย่อ

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง ทักษะของแรงงานไทยในจังหวัดลำปางต่อการไปทำงานต่างประเทศเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.) ศึกษาถึงมูลเหตุ สิ่งจูงใจ ความคาดหวัง ปัญหาอุปสรรค ในการไปทำงานต่างประเทศ 2.) เพื่อศึกษาถึงพัฒนาการที่แรงงานไทยได้รับ ทั้งในด้านทักษะฝีมือ ความรู้ความสามารถ และฐานะความเป็นอยู่ 3.) เพื่อศึกษาถึงการกำหนดแนวทางดำเนินชีวิตของแรงงานไทย หลังการกลับจากต่างประเทศ และ 4.) เพื่อศึกษาถึงความเหมาะสมของนโยบายส่งเสริมแรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศ ว่ามีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม ในปัจจุบันหรือไม่

จากผลการศึกษาพบว่า แรงงานไทยในจังหวัดลำปางที่ไปทำงานต่างประเทศ จะมีอายุต่ำสุด 19 ปี สูงสุด 54 ปี เป็นชายมากกว่าหญิง จะเป็นผู้มีการศึกษา ระดับ ป. 4 - ม. 3 ส่วนใหญ่มีอาชีพ ทำไร่ ทำนา และรับจ้างทั่วไป มีฐานะไม่ดี บางคนยังมีภาระหนี้สินจำนวนมาก และส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศเป็นครั้งแรก ประเทศที่มีผู้ไปทำงานมากที่สุดคือไต้หวัน

สาเหตุที่ทำให้แรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศที่สำคัญคือ อัตราค่าจ้างในประเทศที่ต่ำ ไม่เพียงพอที่จะใช้จ่าย จึงต้องเลือกไปทำงานในต่างประเทศ โดยมีความคาดหวังว่าจะสามารถเก็บรวบรวมเงินให้ได้จำนวนหนึ่ง สำหรับปัญหาอุปสรรคที่สำคัญของการไปทำงานต่างประเทศ คือ การถูกหลอกลวง และการถูกเรียกเก็บเงินค่าบริการสูงเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด เนื่องจากแรงงาน นิยมที่จะสมัครงานผ่านสายหรือนายหน้าเถื่อนมากกว่าจะสมัครผ่านสำนักงานจัดหางานของรัฐ เพราะเห็นว่าล่าช้าและไม่มีความสะดวก

ในด้านการพัฒนาที่แรงงานไทยได้รับจากการไปทำงานต่างประเทศนั้น ปรากฏว่ามีเพียงด้านฐานะความเป็นอยู่เท่านั้นที่ดีขึ้น ส่วนในด้านทักษะฝีมือ ความรู้ความสามารถนั้นแทบจะไม่ได้เพิ่มเติมเลย นอกจากนี้ แรงงานไทยที่ไปทำงานในต่างประเทศ ส่วนใหญ่ไม่เคยมีการวางแผนการดำเนินชีวิตของตนเองไว้เลยว่า จะทำอะไรเมื่อกลับจากต่างประเทศแล้ว

ในด้านนโยบายส่งเสริมให้แรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และผลที่ควรจะได้รับจากการไปทำงานในต่างประเทศ

Independent Study Title: Opinion of Thai Workers in Lampang Province
towards Working Abroad

Author: Mr. Amonsak Wongpraj

M.A. Political Science

Examining Committee:

Asist. Prof. Siripong Ladavalaya Na Ayuthya	Chairman
Assoc. Prof. Somsak Keawkingkeo	Member
Assoc. Prof. Dr. M.L.Bhansoon Ladavalaya	Member

Abstract

Independent study entitled, "The Attitude of Thai Labor in Lampang Province towards Going and Working Abroad," is designed to study 1) cause, incentive, expectation, and obstacle in going to work abroad, 2) development received by Thai labor in terms of skill, knowledge, capability, and living standard, 3) their life plan after coming from foreign country, and 4) appropriateness of policy of promoting Thai labor to go and work abroad in order to see if it is consistent with present socio-economic conditions.

According to study results, it is found that Thai labor in Lampang Province who used to go and work abroad are at least 19 years old, and the oldest are 54 years of age. They are males more than females with schooling records between elementary school grade 4 through secondary school grade 3. By occupation they are engaged in cropping, farming, and general employment; they are poor. Some of them have accumulated debts, and mostly it is the first time for them to go and work in foreign country. The country most labor went to is Taiwan.

The main cause of Thai labor going to work in foreign country is a domestic low labor wage; it does not cover expenses. Thus it pushes laborers to go and work abroad with expectation that they will be able to collect a sum of money. General obstacles of going and working abroad are: cheating and service charge higher than prescribed by law. It is because laborers prefer applying through unauthorized work agencies more than applying through government services because, they think, the latter involve long and inconvenient process.

In view of development Thai labor received from going and working abroad, it appeared that only their living standard is improved, skill, knowledge and capability almost never increased. In addition, those Thai laborers never made any plan about what and how to do after returning from abroad.

Regarding the present policy about promoting Thai labor going and working abroad, it must be changed, especially in relation to its target, objective, and outcome resulting from going and working in foreign country.